

از شهر

رشت؛ ایستاده در فراموشی

محمدم صالح‌زاده

پژوهشگر مسائل شهری

در کوجه‌های نمودار و باران خورده رشت، جایی که هر بار باران، خاطره‌ای از کودکی‌ام را زنده می‌کند، ایستاده‌ام و باد خنک کیلان صورت‌م را نوازش می‌دهد. یادم می‌آید، بچه که بودم، شاید هفت، هشت‌ساله، با مادر بزرگم از این کوجه‌ها می‌گذشتیم، او دست‌م را محکم گرفته بود و من به سقف‌های شیروانی خانه‌های قدیمی خیره می‌شدم؛ سقف‌هایی که باران روی‌شان مثل طبل می‌کوبید و موسیقی زندگی می‌ساخت. آن روزها، رشت برابم مثل یک آغوش گرم بود: حیاط‌هایی پر از شمع‌اندلی‌های قرمز و رازقی‌های سفید، درختان انار و پرتقال و بالنگ و بسوی جای تازه‌دم که از پنجره‌های چوبی بیرون می‌زد و صدای خنده خانواده‌ها که کوجه را پر می‌کرد. رشت؛ همیشه همین است: شهر ایستاده میان دو آینه؛ یکی گذشته خیس، یکی اکنون بی‌رنگ. به قول اکبر رادی: هنوز توی این کوجه‌های سبک‌بست بارانی و خیابان‌های مه‌آلود زندگی جریان و جنب و جوش دارد. از دیرباز، رشت به بارانش، غذاهایش، بازارش، زبان لکیلی و خانه‌های قدیمی مشهور بوده است. روح زنده شمال در کوجه‌هایش، در چایخانه‌هایش، در صدای ملودی بارانش و گفت‌وگوی مردمش جاری است. باران رشت هنوز همان است. نرم، آرام، بی‌بهاو بر سفال‌های سرخ سر می‌خورد، اما دیگر سفالی نمانده که سر بخورد. خیابان‌های شهر پر شده از ساختمان‌های بلند و بی‌روحی که هرکدام شبیه دیگری‌اند؛ بی‌نام و بی‌خاطر. در کوجه‌پس‌کوجه‌های رشت، شهری که باران‌های مداومش انکار خاطرات را زنده نگه می‌دارد، حوس نوستالژی مانند مهی نرم بر فضا سایه افکنده است. رشت، مرکز کیلان، با خانه‌های قدیمی‌اش که سقف‌های شیروانی و حیاط‌های پر از گل داشتند، زمانی نماد حیات تپنده مردم این خطه بود. در دهه‌های گذشته، موج مدرنیزاسیون مانند سیلی خروشان بر این شهر بارید. خانه‌های چوبی و آجری که نسل‌های پیشین در آنها بزرگ شده بودند، یکی پس از دیگری زیر چرخ بولدورها فروریختند. جای آنها را آپارتمان‌های بلند و بی‌روح گرفتند؛ ساختمان‌هایی که آسمان را می‌شکافند اما ریشه‌ای در خاک ندارند. این تغییرات، بخشی از روند شهری‌سازی گسترده در ایران بود؛ جایی که رشت جمعیت و نیاز به مسکن مدرن، رشت، میراث معماری را قربانی کرد. بسیاری از این خانه‌ها، که قدمت‌شان به دوران قاجار می‌رسید، حالا فقط در عکس‌های قدیمی یا خاطرات سالخوردگان شهر زنده‌اند. رشت، شهری که در سال‌های اخیر شاهد توسعه سریع شهری و ساخت‌وسازهای گسترده بوده، همچنان نشانه‌هایی از مقاومت در برابر فراموشی حافظه جمعی را حفظ کرده است. این مقاومت نه در شعارهای رسمی یا پروژه‌های بزرگ شهری، بلکه در خانه‌هایی قدیمی دیده می‌شود که از تیغ بولدورها جان سالم به در برده‌اند و با تغییر کاربری به کافه، موزه و گالری به حیات خود ادامه می‌دهند. انکار در رشت، خانه‌های قدیمی به همت جوانان شهر بر آن شده‌اند تا در برابر بتون و آهن مقاومت کنند. درحالی‌که برج‌ها و مجتمع‌های مدرن یکی پس از دیگری قد می‌کشند و بافت سنتنی شهر را دگرگون می‌کنند، این خانه‌های قدیمی با معماری منحصربه‌فرد کیلانی، زیر سایه درختان و در میان کوجه‌های باران خورده محلات قدیمی در بافت مرکزی شهر، به نمادی از پیوند گذشته و حال تبدیل شده‌اند. صاحبان این کافه‌ها با مرمت و حفظ عناصر اصیل مانند ایوان‌های چوبی، درهای کنده‌کاری‌شده و حیاط‌های کوچک، تلاش کرده‌اند تا این بناها را از نابودی نجات دهند و درعین‌حال، فضایی برای دیدار و گفت‌وگوی شهروندان فراهم کنند. این کافه‌ها فقط محل نوشیدن چای و قهوه نیستند. آنها مقاومت نرم شهری هستند؛ نه علیه توسعه، بلکه علیه فراموشی. رشت امروز بین دو خواسته ایستاده است: پیشرفت اقتصادی و حفظ هویت فرهنگی. این کافه‌ها نه تنها مکانی برای نوشیدن چای و قهوه هستند، بلکه به نوعی موزه‌های زنده‌ای به شمار می‌روند که بازدیدکنندگان را با خاطرات جمعی شهر آشتی می‌دهند. در رشت که باران مدامش بخشی از هویت آن است، این خانه‌ها بازسازی‌شده میان بتون و آسفالته‌، یادآوری می‌کنند که توسعه لزوماً به معنای محو کامل گذشته نیست. رشت هنوز کاملاً تسلیم فراموشی نشده؛ خانه‌های قدیمی‌اش، با تبدیل‌شدن به کافه و گالری، راهی برای ادامه حیات یافته‌اند و نشان می‌دهند که می‌توان میان مدرنیته و تعادلی انسانی برقرار کرد. رشت امروز، میان توسعه و فراموشی ایستاده و این خانه‌ها، این کافه‌ها، این آدم‌ها، شاهدان خاموش این ایستادن‌اند. گاهی شهر، بیشتر از آنچه می‌بینیم، حرف برای گفتن دارد. شهرها هم حافظه دارند.

خبرخوان

هشدار افزایش تجویز داروهای گران قیمت تک‌نسخه‌ای

رئیس سازمان غذا و دارو، با تاکید بر لزوم مدیریت تجویز و مصرف دارو و تجهیزات پزشکی، نسبت به افزایش تجویز داروهای گران‌قیمت تک‌نسخه‌ای، تشدید فشار مالی بر بیماران و نظام سلامت، اختلال در تأمین دارو و خطر قاچاق معکوس داروهای پاراتهای هشدار داد. مهدی پیرصالحی گفت: «اگر به تجویز و مصرف منطقی دارو و تجهیزات پزشکی ورود جدی نداشته باشیم، میزان مصرف افزایش می‌یابد و تأمین دارو در شرایط فعلی کشور با دشواری بیشتری همراه خواهد شده». او با اشاره به روند رو به رشد تجویز داروهای گران‌قیمت تک‌نسخه‌ای افزود: «در حال حاضر داروهایی با قیمت ۱۸۰ تا ۴۰۰ پیورو برای هر ویال تجویز می‌شود که ادامه این روند با توان اقتصادی نظام سلامت همخوانی ندارد و فشار مضاعفی به بیمار و زنجیره تأمین وارد می‌کند». رئیس سازمان غذا و دارو با بیان اینکه در برخی بیماری‌های صعب‌العلاج از جمله سرطان، تجویز آخرین داروهای موجود در دنیا به یک رویه تبدیل شده است، گفت: «این داروها در برخی موارد هزینه‌های چندمیلیارد تومانی برای بیمار ایجاد می‌کنند، درحالی‌که اثربخشی آنها محدود بوده و گاهی تنها چند ماه به طول عمر بیمار اضافه می‌شود». پیرصالحی با اشاره به افزایش مراجعات بیماران برخی بیماری‌های خاص گفت: «در هفته‌های اخیر بیماران مبتلا به بیماری‌هایی مانند دوشن و سیستینوزیس خواستار داروهای جدید خارجی هستند؛ داروهایی که هزینه ماهانه آنها به حدود ۲۲ هزار دلار می‌رسد، در حالی که از نظر اثربخشی تفاوت معناداری با داروهای موجود ندارند و عمدتاً فقط عوارض جانبی کمتری دارند».

تجویز ۱۲۰مدرسه در تهران به پیل خورشیدی

ایستاد معاون فنی و نظارت سازمان نوسازی مدارس با بیان اینکه تاکنون در ۱۱۴ پروژه آموزشی نصب سامانه‌های خورشیدی انجام شده، گفت: «در استان تهران تا پایان سال ۱۲۰۰ مدرسه به پیل خورشیدی تجهیز می‌شود». مجید عبداللهی با بیان اینکه یکی از رویکردهای مهم سازمان نوسازی در سال‌های اخیر، استفاده از انرژی خورشیدی در مدارس کشور است، افزود: «تاکنون در ۱۱۴ پروژه آموزشی، سامانه‌های خورشیدی نصب و به بهره‌برداری رسیده‌اند و این روند با جدیت ادامه دارد». او با بیان اینکه در استان تهران تا پایان سال ۱۲۰۰ مدرسه به پیل خورشیدی تجهیز می‌شود، افزود: «تشریفات اجرای این پروژه با همکاری ساتبا انجام شده و بخشی از تجهیزات توسط دولت تأمین شده است. استانداری تهران نیز با استفاده از ظرفیت خیرین و گروه‌های جهادی روند نصب و ارائه‌رانی را دنبال می‌کند». عبداللهی با بیان اینکه هزینه نصب سامانه‌های خورشیدی بسته به ظرفیت موردنیاز هر مدرسه متفاوت و برای مدارس متوسط رقیمی بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ میلیون تومان برآورد می‌شود، گفت: «علاوه بر تأمین بخشی از برق مصرفی مدارس، نقش مؤثری در پایداری شبکه انرژی، کاهش هزینه‌های جاری و ترویج فرهنگ استفاده از انرژی‌های پاک در میان دانش آموزان دارد».

محمدمحسین موسوی: «در روزهای اخیر انجمن اسلامی دانشجویان گزارشاتی مبنی بر تماس بخش‌هایی از دانشگاه با والدین دانشجویان به منظور تهدید و تذکر در خصوص پوشش دانشجویان دریافت کرده است. چنین روندی که هیچ هدف و حاصلی جز سلب آسایش دانشجویان ندارد، تعدی آشکار به حریم شخصی و حقوق دانشجو محسوب می‌شود». این پیامی است که در کانال انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شریف در اواسط هفته گذشته منتشر شد؛ پیامی که از موج جدید برخورد با دانشجویان به بهانه رعایت‌نکردن پوشش خبر می‌دهد. دانشگاه شریف اخیراً بدون اخطار مستقیم به افراد، با خانواده دانشجویان تماس گرفته است؛ خانواده‌هایی که بیشترشان در شهرهایی دیگر زندگی می‌کنند و دختران‌شان را برای تحصیل به یکی از برترین دانشگاه‌های کشور فرستاده‌اند، اما حالا با تماس‌هایی مواجه شده‌اند که حاوی این پیام است: «دختر شما در دانشگاه شریف «عریان» می‌گردد یا «در حال بی‌عفتی است». فارغ از غیرقانونی و توهین‌آمیز بودن این برخورد‌ها، حراست دانشگاه شریف هم با استناد به پوشش دانشجویان فضا‌سازی کرده و در آستانه شروع فصل سخت و پراضطراب امتحانات، خانواده‌ها را در برابر فرزندان خود قرار داده است. با اینکه سیمایی‌صرف، وزیر علوم، پنجم آذرماه در نشست هم‌اندیشی جمعی از نخبگان و فعالان فرهنگی-اجتماعی دانشجویی به مسئله پوشش در دانشگاه‌ها پرداخته و گفته بود «پوششش را با تکلیف دستور، الزام و قانون ترسیم کردیم و نتیجه‌اش را نیز حالا داریم می‌بینیم. ما باید تلاش کنیم با منطق، با صبر و با اقع‌سازی این امر را به‌عنوان یک امر اجتماعی بگیریم و فرهنگ‌سازی کنیم»، اما آنچه در سطح دانشگاه شریف دیده می‌شود، اقدامات متفاوتی است.

تجسس در حریم خصوصی دانشجویان

«کیارش خسروی»، دبیر انجمن اسلامی دانشگاه شریف است؛ انجمنی که از ابتدای مطرح‌شدن این موضوع آن را پیگیری کرده است. او به «شرق» می‌گوید که انتظار داشتند با تغییر ریاست دانشگاه دیگر شاهد این اتفاقات نباشند؛ «پس از وقایع سال ۱۴۰۱ در دانشگاه شریف تماس با والدین، تجسس در صفحات مجازی شخصی دانشجویان، عکس‌گرفتن با موبایل از دانشجویان توسط کارمندان حراست و اتفاقاتی از این قبیل وجود داشت. با تغییر دولت و ریاست دانشگاه این موضوعات منتهی شد، اما حالا از آذرماه ما با گزارش‌هایی درباره شروع دوباره این اقدامات علیه دانشجویان مواجه شدیم. این فعال دانشجویی درباره رفتارهای حراست هم توضیح می‌دهد: «از اوایل آذرماه، کم‌وبیش شنیدیم که حراست با خانواده دانشجویان تماس گرفته و درباره پوشش دانشجویان با آنها صحبت‌هایی کرده است. حتی موردی داشتم که پدر و مادر دانشجوی دختر را پیدا نکرده بودند و با مادر بزرگش تماس گرفتند. در این تماس‌ها تهدید کرده‌اند که به دختران بگوئید پوشش خود را تغییر دهد وگرنه برایش گران تمام می‌شود یا اگر پوشش خود را مناسب آنچه ما می‌خواهیم نکند، اتفاقات بدی برایش می‌افتد». این تماس‌ها قاعده و قانون مشخصی نیز ندارد: «طبق آنچه قبلاً وجود داشت، اول به دانشجویان چند پیامک ارسال می‌شود و بعد برخورد‌های دیگر صورت می‌گیرد. در بین دانشجویانی که این روزها با خانواده‌هایشان تماس گرفته شده، افرادی هستند که حتی یک پیامک یا اخطار شفاهی از حراست پیش از تماس با خانواده دریافت نکرده‌اند. یا برای مثال کسی بوده که آخرین پیامک اخطار حجاب او مربوط به دو سال پیش بوده است». استاد حراست دانشگاه شریف برای اخطارهای خود، براساس تجسس کارمندان در حریم خصوصی دانشجویان بوده است: «موردی داشتم که در روزهای گذشته به دفتر حراست مراجعه کرد و به او عکس‌هایی نشان دادند که نه

گزارش «شرق» از موج جدید برخورد با پوشش دانشجویان دانشگاه شریف

تهدید به جای آموزش

توسط دوربین‌های مداربسته دانشگاه، بلکه با تلفن همراه گرفته شده است. این موضوع طبق شیوه‌نامه انضباطی جدید ممنوع است». «خسروی» به بحران امکانات و مسائل صنفی هم اشاره می‌کند؛ بحرانی که انتظار می‌رود برای دانشگاه شریف اولویت بیشتری از پوشش معمولی دانشجویان داشته باشد: «دانشگاه شریف خیلی درگیر مشکلات رفاهی و مالی است. برای مثال سامانه درس‌افزار که تمام تمرینات و جزوات و کارهای درسی دانشجویان در آن انجام می‌شود، مدام با اختلال مواجه می‌شود و تحصیل دانشجویان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای دانشجویان سؤال است که اگر دانشگاه برای پیگیری پوشش دانشجویان نیرو، زمان و سرمایه دارد، چرا برای حل مشکلات اساسی رفاهی و مالی ندارد؟».

دانشگاه شریف: این خلایقت ماست!

«از طرف دانشگاه به پدرم زنگ زدند و بدون اینکه بگویند از دانشگاه تماس گرفته‌اند، شماره پدر بزرگم را گرفتند و به او تلفن کردند». «سارا» دانشجوی دانشگاه شریف است و این روزها خانواده‌اش با تماسی از تهران مواجه شده‌اند؛ تماسی دور از انتظار: «پدر بزرگم بیماری خاص دارد و خانواده من مدت‌هاست منتظر تماسی از تهران در ارتباط با پیدا شدن دارویش هستند. وقتی به پدر بزرگم زنگ دند به او گفتمند ما با دانشگاه شریف تماس می‌گیریم، به نوه‌تان بگوئید حجابش را رعایت کند وگرنه برایش مشکلاتی پیش می‌آید». در تماس، لحنی تهدیدآمیز وجود داشت: «پدر بزرگم می‌گوید با لحنی آرام تهدید و ارباع کردند. فارغ از لحن، این تماس بسیار آسیب‌زننده بوده است. من یک بیماری‌ای دارم که تشنج می‌کنم، وقتی به پدر بزرگم زنگ زدند، او فکر کرد که من دوباره تشنج گرفتم و اتفاق بدی برابم افتاده است. حالش بد شده بود و سه روز است در بیمارستان بستری است». «سارا» تنها کسی نیست که با او تماس گرفته شده، او از تجربه دوستانش هم به «شرق» می‌گوید: «به خانواده چند نفر گفته شده دختر شما لخت در دانشگاه می‌گردد. به یکی زنگ زده‌اند و گفته‌اند شما خانواده فرهنگی هستید اما این چه وضع پوشش دختر شماست؟». تماس با خانواده پیامدهای زیادی برای دانشجویان دارد، مخصوصاً آنهایی که از شهر دیگری آمده‌اند: «با توجه به وضعیت پوشش در جامعه، وقتی با خانواده تماس می‌گیرند، آنها به‌جای اینکه با فرزندشان صحبت کنند، چار هراس می‌شوند و فشار روانی زیادی به فرزندشان وارد می‌کنند. حالا هم در آستانه برگزاری امتحانات هستیم و فشار امتحانات در شریف به‌طور معمول بالاست». این موضوع نیز به اضطراب دانشجویان اضافه می‌کند». او همراه با تعدادی از دانشجویان با رئیس حراست دانشگاه شریف صحبت کرده‌اند، اما رئیس حراست این روش ارباع و تهدید را کمک به دانشجویان می‌داند: «در حراست به ما گفتند این کاری است که چندین سال است انجام می‌دهیم و اتفاقاً خلایقانه است، چون برخورد با دانشجو را به چند مرحله تقسیم می‌کند و از استرس او می‌کاهد. من وقتی

به آنها گفتم این کار چه آسیبی به دانشجویان و خانواده‌هایی می‌زند که بیماری دارند، به ما گفتند حتماً از این به بعد به پرونده پزشکی هم توجه می‌کنیم». «سارا» می‌گوید حراست به تشریح مرحله پرداخته که برای برخورد با دانشجویان ایجاد کرده‌اند: «به ما گفتند ما شش مرحله در نظر گرفته‌ایم: اول تماس با مادر، دوم تماس با پدر، سوم جلسه مشاوره با مسئولان حراست و دو مرحله دیگر دعوت به کمیته انضباطی». او ادامه می‌دهد: «به ما گفتند چون نمی‌خواهیم به شما فشار وارد کنیم، باید در روزهای امتحانات تماس نمی‌گیریم و در روزهای غیرامتحانی برخورد‌ها را ادامه می‌دهیم».

دانشگاه شریف قانون را نقض کرده است

این اقدام دانشگاه شریف نقض گسترده اصول مندرج در «شیوه‌نامه آیین‌نامه انضباطی دانشجویان» مصوب شهروبر ۱۴۰۳ است. در وهله اول دانشگاه شریف با تماس با خانواده، «اصل محرمانگی» را زیر پا گذاشته است؛ اصلی که در آن انتشار هرگونه اطلاعات مربوط به فرایند بررسی تخلف انضباطی در تمام مراحل تشکیل تا اجرای حکم قطعی دانشجو ممنوع است. همین‌طور در اصل ۱۵ شیوه‌نامه موسوم به «اصل عدم تجسس» اشاره شده است: «دله و شواهدی که با نقض حریم خصوصی دانشجویان با سایر طرق غیرقانونی تحصیل شوند (مانند تهیه مخفیانه هرگونه فیلم صوت و تصویر نظیر تجسس در وسایل و صفحات مجازی شخصی متعلق به دانشجو) نمی‌تواند به‌منایبه مستند مورد استفاده قرار بگیرد». اما دانشگاه شریف با اتکا بر تصاویری که مسئولان حراست از دانشجویان در محیط آموزشی دانشگاه گرفته‌اند، اقدام به تشکیل پرونده و تماس با خانواده دانشجویان کرده است. دانشگاه شریف به‌عنوان نهادی که موظف به اجرای شیوه‌نامه انضباطی بوده و زیرمجموعه وزارتخانه‌ای است که آن را تصویب کرده، از اصول قانونی تخلفی کرده است. در سال ۱۴۰۳ مجلس شورای اسلامی قانونی تصویب کرد با عنوان «قانون حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب». در ماده ۱۱ و ۱۲ این قانون، وظایفی بر عهده دانشگاه‌ها گذاشته شده است؛ جمله «در نظر گرفتن امتیاز مثبت و منفی در پرونده تحصیلی و انضباطی دانشجویان مبتنی بر سنجش پوشش آنها». با توجه به این قانون می‌توان انتظار داشت برخورد با دانشجویان روی دیگری نیز بیاید؛ دانشجویانی که با استناد به گزارش‌ها و اقدامات غیرقانونی دانشگاه امتیاز منفی پوشش دریافت می‌کنند، بدون توجه به وضعیت تحصیلی و علمی خود، از امکانات و فرصت‌های آموزشی بی‌بهره می‌مانند. به عبارتی، این قانون ایجادکننده نوعی نابرابری نه بر مبنای علم که دانشگاه نهاد آن است، بلکه بر مبنای پوشش و نظرات سلیقه‌ای نیروهای حراست است. این روزها خبرهایی از تصویب مصوبه‌ای جدید توسط وزارت علوم و نهادهای مربوطه درباره پوشش به گوش می‌رسد؛ زمزمه‌هایی که می‌گوید اتفاق افتاده در دانشگاه شریف نه یک استثنا بلکه آزمودن یک قانون جدید پیش از اجرای آن است. از سال ۱۴۰۱ تا به حال برخورد‌های تند و سلیقه‌ای با دانشجویان منجر به مسائل مختلفی شده است؛ برای دانشجویان زیادی این فشارهای روانی تبعات فیزیکی داشت، بسیاری در تحصیل افت کردند و افرادی نیز با بحران‌های خانوادگی و شخصی مواجه شدند. با تغییر دولت یکی از اولین انتظاراتی که وجود داشت، جمع‌شدن بساط برخورد تند و خشن با دانشجویان در مقوله پوشش بود. حتی اخیراً در روز دانشجو پزشکیان، رئیس‌جمهور، در دانشگاه شهید بهشتی اعلام کرد: «مسئله حجاب با دستور و الزام حل نمی‌شود، بلکه باید اقناع و گفت‌وگو صورت گیرد». با اینکه نزدیک به یک هفته از این اتفاقات دانشگاه شریف می‌گذرد، هیچ‌یک از مسئولان وزارت علوم یا حتی دولت توضیحی ندادند.

مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب‌های ایران در گفت‌وگو با «شرق»:

مدیریت زیست بومی تنها راهکار حفاظت از تالاب‌ها

یکپارچگی در مدیریت حوزه آبریز و تالاب‌ها محقق شود».

چالش‌های حفاظت از تالاب‌ها

او به توسعه بی‌رویه در بخش صنعتی و کشاورزی و شاخص‌های عملکرد بخشی در حوزه کشاورزی، آب، صنعت و... اشاره می‌کند: «نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم آبی که در پایین‌دست حوزه به تالاب‌ها می‌رسد، بتواند نیاز اکولوژیک تالاب را تأمین کند و تالاب بتواند خدمات و کارکرد خود را داشته باشد، مگر در صورتی که سیاست‌گذاری‌ها در بخش کشاورزی، صنعت و محیط‌زیست یکپارچه صورت بگیرد. در واقع زمانی که تقسیم آب را برای بخش‌های مختلف صنعت، کشاورزی، شرب و محیط‌زیست انجام می‌دهیم، قانون تأکید دارد بعد از آب شرب، اولویت تخصیص حقایه تالاب است که باید تأمین شود و بقیه کاربری‌ها در اولویت بعد قرار دارند. اگرچه مسئله امنیت غذایی و معیشت کشاورزان حائز اهمیت است، اما باید برنامه‌ریزی‌ها به‌گونه‌ای باشد که بهره‌وری آب در بخش کشاورزی بالا برود و از سیستم‌های به‌روز در آبیاری در سطح مزرعه استفاده کنیم تا درحالی‌که نیاز آبی محصولی که کشت می‌شود و نیز معیشت کشاورزان تأمین می‌شود، حقایه تالاب هم محفوظ بماند».

راهکارهای حفاظت از تالاب‌ها

مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب‌های ایران با بیان اینکه راهکارهای حفاظت تالاب در حوزه‌های مختلف از جمله تأمین کمیت و کیفیت آب تالاب، حفاظت از تنوع زیستی گیاهی و جانوری متفاوت هستند، عنوان می‌کند: «هرکدام از این بخش‌ها اقدامات مختص به خود را دارد. رویکرد سازمان حفاظت محیط زیست این است که مدیریت تالاب‌ها در سطح حوزه اتفاق بیفتند نه فقط پهنه آبی تالاب. بخش‌های مختلف از جمله بهره‌برداران و دست‌اندرکاران مختلف بتوانند سهم و نقش خود را در حفاظت و احیای تالاب ایفا کنند. بخش‌های بهره‌برداران در حفظ تالاب پذیرد که این موارد در رویکردی به نام «مدیریت زیست‌بومی» لحاظ شده است. به‌طوری‌که همه دست‌اندرکاران و بهره‌برداران را در کنار هم می‌بیند، همه مشکلات حوزه را شناسایی و استراتژی‌های لازم برای رفع مسائل و مشکلات رو تبیین می‌کند. سپس براساس استراتژی یک‌ری اقدام تعریف می‌شود. هرکدام از این اقدامات یک مسئول انجام دارد که به مسئولیت آن با جهاد کشاورزی، آب منطقه‌ای یا محیط‌زیست است که بر آن اساس برنامه‌ریزی می‌شود تا بتوانیم مدیریت یکپارچه تالاب را در سطح حوزه داشته باشیم».

خبرهای روز

آغاز تدوین سند ملی ارتقای کیفیت آب آشامیدنی

ایستاد: رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی با اشاره به تشدید خشکسالی‌ها و تغییر الگوهای بارش و تأثیر آن بر کیفیت منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی، در عین حال از آغاز فرایند تدوین سند ملی ارتقای کیفیت آب آشامیدنی خبر داد. حسن امامی‌رضوی، با اشاره به شرایط اقلیمی کشور، تغییر الگوهای بارش و تشدید خشکسالی‌ها، گفت: «این عوامل تأثیر مستقیمی بر کیفیت منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی داشته و ضرورت تقویت همکاری و هم‌افزایی میان دستگاه‌های ذی‌نقش را بیش از پیش آشکار می‌سازد». او افزود: «با توجه به رو به اتمام بودن دوره اجرای سند راهبرد ملی بهبود کیفیت آب شرب (۱۳۹۰-۱۴۰۴)، دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی تدوین سند جدید برای دوره ۱۴۰۵ تا ۱۴۱۰ را در دستور کار قرار داده است تا چارچوبی منسجم و به‌روز برای ارتقای کیفیت آب آشامیدنی کشور فراهم شود». به گفته رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی، این سند با چشم‌انداز تأمین آب آشامیدنی سالم، پایدار و قابل دسترسی برای همه آحاد جامعه و با حفظ کرامت انسانی تهیه شده و هدف کلی آن پیگیری از بیماری‌های منتسب به آب آشامیدنی و حفظ و ارتقای کیفیت آن است. بر اساس اعلام او، سند راهبرد ملی بهبود کیفیت آب آشامیدنی (۱۴۰۵-۱۴۱۰) در قالب ۵ هدف، ۱۲ راهبرد و ۵۶ اقدام تدوین شده و پس از تصویب در شورای عالی سلامت و امنیت غذایی، جهت اجرا به دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط ابلاغ خواهد شد.

پیگیری برای اصلاح تأثیر پایه یازدهم بر کنکور

تسنیم: رئیس کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری مجلس شورای اسلامی، از آغاز پیگیری‌های رسمی مجلس برای اصلاح تأثیر پایه یازدهم در کنکور خبر داد و تأکید کرد که براساس بررسی‌ها، سازوکار فعلی این پایه نیازمند بازنگری و تعدیل است. علیرضا منادی‌سفیدان، با اشاره به نتایج بررسی‌های کمیسیون و تحقیقات میدانی، اعلام کرد تأثیر فعلی پایه یازدهم بر بهره‌وری دانش‌آموزان کاهش یافته است. در مقابل، پایه دوازدهم عملکرد خوبی دارد و آموزش را ارتقا می‌دهد». او با تأکید بر اینکه تعدیل پایه یازدهم ضروری است، توضیح داد: «براساس تحقیقات انجام‌شده، مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی باعث کاهش بهره‌وری دانش‌آموزان در پایه یازدهم شده است. کمیسیون آموزش با توجه به بررسی‌ها و تحقیقات میدانی، راهکارهایی برای اصلاح پایه یازدهم ارائه خواهد کرد». منادی‌سفیدان تأکید کرد: «تلاش می‌شود هفته آینده جلسه‌ای با دبیر شورای عالی انقلاب فرنگی برگزار شود و از رئیس شورا درخواست خواهیم کرد این موضوع به نفع دانش‌آموزان و داوطلبان خاتمه یابد. تأثیر قطعی معدل در پایه دوازدهم برقرار است، اما در پایه یازدهم به نفع داوطلبان یاد اصلاح شود. در پایه یازدهم حرف داریم و امیدواریم طبق تحقیقات انجام‌شده، این مهم تغییر کند».